

Den stigmatiserade skulden

Det sjuka

Anna-Maria Sörberg

ATLAS

”...ETT VANDRANDE, intelligent virus, ett mänskligt osäkrat vapen, en självdestruktivitet inriktad på att dra med sig omvärlden ner i avgrunden.”

Frilansjournalisten Anna-maria Sörberg har i *Det sjuka* träffat några av de ”hivmän”, och en ”hivkvinna”, som suttit på alla löpsedlar och nu sitter i fängelse för att inte ha informerat sina sexpartners om att de bär på smittan. De utlandsfödda dessutom med väsentligt längre straff än de svenskfödda, och med påföljande utvisning –

ofta till länder utan bromsmediciner.

Förutom en lågmält intensiv uppmaning till solidaritet med det som anses främmande har Sörberg ett tydligt realpolitiskt ärende med sin bok, där hon förutom att peka på rasismen i det svenska rättssystemet ifrågasätter smittskyddslagens informationsplikt i sig. Författaren undrar vad som händer när vi på detta sätt ”lagstiftar oss förbi verkligheten” och hon menar att samhället borde klara av att identifiera sig även med det ”fula, sjuka och ofattbara”.

På ett politiskt plan är det omöjligt att inte vilja se det kollektiva ansvaret för hiv ersätta den enskilda, stigmatiserande

skulden. Särskilt som antalet hiv-smittade mer än fördubblades i Sverige mellan 2006 och 2007. Men i en situation där du konkret och personligen sitter där, efteråt, och lika gärna hade kunnat veta innan – är det svårt att vara lika säker på att det borde vara lagligt att tiga.

Klart är i alla fall att ett första och livsviktigt steg är att det socialt och politiskt måste bli mindre kostsamt att vara öppen, alla dagar.

KRISTINA LINDQUIST

kristina.lindquist@arbetaren.se

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.